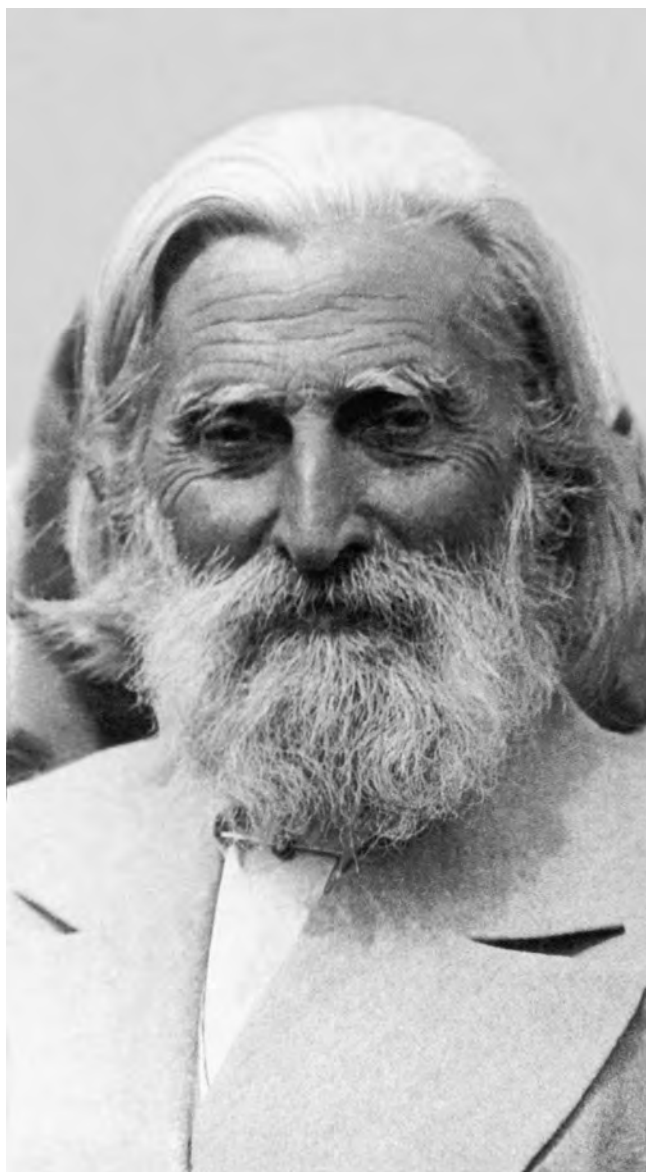

ПЕТЪР ДЪНОВ

Рила. Беседа пред учениците

Съдържание

Въведение: Словото на живота пазим... / 13

Новото време / 17

06.03.1932

Пред зазоряване в живота / 23

01.05.1932

Път към щастието / 31

25.09.1932

Път към свободата / 38

28.09.1932

Път към общочовешкото единство / 44

06.11.1932

Път на живота / 50

20.11.1932

Умът и сърцето / 56

27.11.1932

Творческият процес на живота / 64

11.12.1932

Пътища и методи на живота / 70

18.12.1932

Общочовешко братство / 78

15.01.1933

Пробуждане на космичното съзнание / 83

29.01.1933

Свобода, братство, човещина / 89

26.02.1933

Трите свята / 95

05.03.1933

Творческият план на живота / 102

12.03.1933

Изход от противоречията на живота / 110

19.03.1933

Пред прага на новата епоха / 119

26.03.1933

Бог като единство в живота / 127

02.04.1933

Два порядъка в света / 132

23.08.1933

Постижимото в живота / 139

01.10.1933

Тайната на успеха / 147

08.10.1933

Нови схващания за живота и света / 155

15.10.1933

Път на доброто / 162

22.10.1933

Тайната на гългия живот / 169

29.10.1933

Основи на новото общество / 176

05.11.1933

Работа и почивка / 182

12.11.1933

Светилникът на живота / 193

19.11.1933

Красотата и чистотата в живота / 201

26.11.1933

Целта и смисълът на човешкия живот / 209

31.12.1933

Кога ще се оправи светът / 217

14.01.1934

Вътрешно ръководство / 226

21.01.1934

Свободата на човека / 236

28.01.1934

Раждането на новия свят / 245

04.02.1934

Три прояви на любовта / 257

22.02.1934

Правилната обмяна на енергиите
като основа на здравето / 270

18.03.1934

Условия за разумен живот / 278

25.03.1934

Три фази в развитието на човека / 286

01.04.1934

Влияние на слънцето и земята върху човешкия живот / 298

15.04.1934

Разумни отношения / 313

24.06.1934

Ново разбиране за природата / 325

29.07.1934

Духовните причини за болестите / 334

26.08.1934

Нови принципи и методи за възпитание / 347

02.09.1934

Път към ново раждане / 360

07.10.1934

Въведение

СЛОВОТО НА ЖИВОТА ПАЗИМ. . .

*Една от формите на Словото на Живота
вие държите в ръцете си.*

Те са запазени.

*Запазиха ги силни духом, безстрашни, далновидни
и здравомислещи ученици на Учителя Петър Дънов.*

Настоящият сборник съдържа резюмета на беседи и лекции на Учителя, публикувани във вестник „Братство“ между 1932 и 1934 година. Редактирани и предлагани от Влад Пашов, един от духовно зрящите ученици на Учителя, те стигат до многобройните читатели на вестника*.

Преди години Влад Пашов често идваше в Бургас. Обграден с любовта и уважението на семейството на К. Кралев, той си почиваше от столичния шум и пишеше „Писма до моите братя“ – форма, избрана от него за разпространение на духовни знания в условията на тотали-

* В-к „Братство“ е разпространяван по линия на международния език есперанто в повече от 50 страни. – Бел. авт.

таризма. Оттогава имам спомен за думите му, споделени с баща ми между многото чаши горещ чай: „Кралю, резюметата, които Савата изгаде, носят есенциалната мисъл на Учителя – ясна и чиста, разбираема за просветления човешки дух. С отпечатването на тези резюмета се включи още една брънка във веригата, по която космичното знание, слязло чрез Учителя към Земята, действаше, за да я преобразува, за да се роди един нов свят.“

Чрез беседите на Учителя, представени в този сборник, Словото на Живота става достъпно за всеки. То въздейства с формата, със съдържанието и със смисъла си. За да го имаме сега, дължим благодарност на Сава Калименов (1901-1990), създател на в-к „Братство“ и трибун на идеята за обединеното човечество. Той гаде *формата* на тези беседи, издавани като кратки статии. Дължим благодарност и на Влад Пашов за прозорливостта му и интелигентния начин за представяне на *съдържанието* на това Слово. Но за *смисъла* на това Живо Слово нашата благодарност е преди всичко към Петър Дънов, живял, страдал и подвизавал се 80 години сред българите, дарявайки ги с едно епохално знание, към което единствено те нямат езикови бариери.

За появата на този сборник, изказвам благодарност и на баща ми, Крале Кралев, който с усърдие и преданост събра и съхрани издаденото Слово на Учителя през епоха на духовни борби, отстоявайки своите принципи и идеали. Връзката му с ученици на Учителя като Влад Пашов, Г. Томалевски и Борис Николов – аскети отвън, светещи отвътре – отвори моето духовно зрение и събуди спомени за дълбокото минало, когато срещайки се по прашните пътища на средновековна България, се поздравявахме с поклон и с думите: „Словото на Живота пазим...“

Милка Кралева
Калифорния, април 2009

Беседа на открито

Емблема на братството

Новото време

ОТ 8000 ГОДИНИ хората боледуват от една болест. Тази болест е грехът. Тя се е разпространила като епидемия в целия свят, покварила е човешките мисли, чувства и сетива и затова те не функционират правилно. Сега идат лекари от невидимия свят да ги лекуват.

Някои казват, че законите са постоянни. Напротив, няма нещо по-непостоянно от човешките закони. И какво лошо има в това, хората да живеят без закони? Щом има закони в една държава, това показва, че там има престъпници. Следователно законите са за престъпниците. Светиите, съвършените хора не се нуждаят от закони. И ако някой остави престъпниците да живеят без закон, а светиите – със закон, той създава едно невъзможно за разрешение положение. Предназначението на закона е да ограничава престъпника. За него той е създаден. Следователно законът не е нещо меродавно.

Противоречия сами по себе си в света не съществуват. Противоречията ние ги създаваме. В природата съществува една вечна вътрешна хармония. Ние я чувстваме и всеки от вас, когато е разтревожен, ако се възбуди в себе си, ще види, че в душата му, зад развълнуваното море на неговия ум има един тих и спокоен свят. Ако този свят на вечна хармония не съществува-

ше, ние не бихме могли да живеем на Земята. Когато океанът се развълнува, има вълни високи до 20 метра. Но питам: до дъното си ли е развълнуван той? Не, под 50-100 метра всичко е тихо и спокойно. Там даже не позират, че горе има вълни. Същото нещо е и с човека.

Една идея трябва да стане кръв и плът в човека. Магарето може да носи много икони на светии на гърба си, но това не значи, че и то е станало светия. Много хора в света носят свети идеи, но си остават като магарето с иконите на гърба. Някой отпуснал ръце и станал сериозен. Нима Господ се нуждае от такива светии? Не, Той се нуждае от весели и жизнерадостни хора.

Пророк Исаия отишъл при един от еврейските царе и му казал: „Приготви се, понеже ще заминеш за другия свят“. Царят се обърнал към Бога и Му се помолил да не го взема още, за да довърши работата си. Дълго се молил и плакал. След време пророкът отново дошъл и му казал: „Бог чу молбата ти и ще продължи живота ти с 15 години“. Ако царят не беше се молил, щеше ли да се продължи животът му? Не. Ако един човек не мисли трезво, може ли да се промени неговият ум? Чудно е, когато хората казват: „Каквото Господ даде“. Да, каквото Господ даде, но след като си работил! Без да сме работили, без да сме мислили, опасна е тази работа – Пророкът ще дойде и ще каже: „Приготви се, понеже те викат на другия свят.“

Вие трябва да се освободите от старите си заблуждения и теории, насъбрали се във вас не само от този живот, но и от хилядите ви съществувания. Сега живеете с теориите на вашия дядо и прадядо. Например кой от вас не мечтае да бъде милионер, а умира сиромас? Кой не мечтае да бъде писател, поет и т.н., а умира

ра обикновен човек? Някои искат да бъдат много близо до Христа. Хубаво, можете да бъдете, но като идете при Него, кръст ще има. Христос не премина по гладък път, а по пътя на много страдания.

Казвате, че ще умрете. Но след като умрете, ще видите, че пак ще имате съзнание. Има един живот, в който човек никога не остарява, живот на вечна промяна. Когато отидете при един извор, този извор вече не е същият. Водата, която тече сега, не е същата, която е текла преди секунда. Всичко е ново. Това е вода, която тече, изтича. И вие самите сте един извор. Днес вие не сте това, което сте били вчера. Вчерашният човек е бил друг, днешният е друг. Има нещо прибавено. Вчера е бил малко дете, без мустаци, без брада, без дълга коса, а пък сега косата му е побеляла, лицето му е сбръчкано – друг човек е вече. Той е на сцената, играе роля: дегизиран е, а не е остарял. Аз наричам старостта актьорство. Насила ви карат на сцената да играете роля. Всъщност, отвътре сте млади, а само отвън сте стари. И ако вие разбирате закона на подмладяването, само за 24 часа може да се подмладите и да станете млади на 21 години или деца на 10 години. Искате ли да разберете закона на подмладяването, човек трябва да се освободи от влиянието на своите глупави, неразумни прагядовци и прабаби. Защото след като се родиш, те ти казват: „Човек е грешен, остарява, трябва да спестиш пари за черни дни, за това, за онова и т.н. Че има Бог, че трябва да живеем с любов, това не е толкова важно.“

Пророк Данаил, един от будните и разумни хора на древността, казва: „В последното време, когато хората се освободят от всички свои криви схващания за

живота, тогава ще дойде възкресението.“ Всичко това, което сега виждате, ще се стопи, ще изчезне и няма да намерите нито частица от сегашния ред и порядък. Не че аз го искам. Но всичко ще се измени. И Писанието казва: „Всичко ще мине през огън“. Всичко това, което виждате в днешната култура, ще изчезне. И с това, което сме постигнали, ще образуваме новата култура. Близо е вече, пред вратата на нашите дни е новата култура, която ще бъде много по-висока от днешната. Тя ще представлява велик подем на човешкия дух.

Някои питат: „Има ли прераждане?“ Ако човек иска да прогресира – има, ако иска да стои на едно място в лениост – няма. Хората гледат съвсем повърхностно на този закон за прераждането и казват: „Напразно е умрял Христос, ако има прераждане.“ Прераждането трябва да бъде разбрано правилно: то ни показва любовнообилността на Бога, Който иска да ни избави от всички трудни условия, да ни подари нов живот. Сгрешил ли си в един живот, тялото ти е съсипано от разни болести. Умиращ и спираш еволюцията си. В горния свят не можеш да еволюираш, там условията са други. Господ те праща с нови сили на Земята, да продължиш усъвършенстването си. Какво лошо има в това? Къде е тук престъплението? Но някой богослов бил казал, че това не е вярно. Та този богослов да не е съветник на Бога?

Освободете се от всички стари възгледи, които имате за природата, за Бога. В природата съществува една естествена религия, тя ще ни повдигне. Има една религия, но тя не е такава, каквато проповедниците я проповядват. Има една поезия, една истина, която не зависи от никого. Върнете се при това, което произ-

тича от Бога! Майка ви ви е повивала с пелени, хранила ви е с биберон, всичко това можете да запазите, но не можете да го употребявате сега. Новите дрехи няма да бъдат пелени.

Питате ме дали ще се повдигнете. Ако вървите по Божията Любов, ще се повдигнете на едно високо ниво и ще имате това, за което говори апостол Павел: „Нито око е видяло, нито ухо е чуло, нито в сърцето на човека е идвало това, което Бог е приготвил за тези, които Го любя“.

Ако вървите в този път, няма да остане нищо, което да сте желали и да не ви се даде.

В най-големите страдания трябва да виждаме Любовта на Бога. Нищо не трябва да бъде в състояние да ни накара да кажем, че Бог е жесток. Това е изпит за нас. И при най-трудните условия трябва да кажем: „Бог, в Когото аз живея, е благост“ — и тогава сам ще почувстваш благостта. Ако животът се състои само от страдания, тогава откъде се е взел този вътрешен импулс в тебе, че искаш да бъдеш щастлив? Този импулс е от Бога. Той ти казва: „Не се смущавай от нищо.“ Когато гърнчарят прави своите гърнета, той ги смачква и после отново ги прави. Нека прави с тях каквото си иска. Ти плачеш за някои строшени гърнета или за това, че водата се изляла от тях. Нищо, по-хубава вода ще си налееш. Казваш, че си изгубил младостта си. Нищо, по-хубава младост ще дойде. Така трябва да гледа възвишеният човек на живота.

Като виждаш мъж или жена, да виждаш в лицето на този човек Бога. Докато търсиш една жена или един мъж, ти не носиш в себе си образа на Бога. Това не е грях, не е престъпление, но ти си още далече от това,

да разбереш същността на нещата. Вие търсите една жена, за да ви служи, или един мъж, за да ви служи. Жената и мъжът са стъпала, да се учим как да живеем с Бога. Жената е минус, а мъжът – плюс. Обаче истинското проявление се явява все в отрицателните полюси, течението отива все от плюс към минус. Значи жените носят културата сега. Мъжът е алфа, а жената омега на нещата, натам е насочена цялата енергия. Да пренесем сега това в дейността на човека: сърцето на човека е мястото, през което всичко трябва да изтича навън. Ако човек разбира законите на своето сърце, а не само законите на своята мисъл, той може да привлече тези енергии. Ако сърцето му не работи както трябва, той не може да го употреби с полза.

Религията на шестата раса ще бъде религия на любовта, в която хората ще се чувстват свободни и ще имат само един закон, а не много закони, както е сега. Има нещо велико и красиво, което може да стане достойние на всеки човек.

Казва Данаил: „В последно време“ – т.е. в това време, когато тази истина ще озари сърцата на хората и ще дойде любовта – в тая светлина ще разберем живота, ще разберем, че в него има нещо съществено, не очевидно, към което всички трябва да се стремим и да го намерим. Всички трябва да участваме в това благо и да бъдем доволни.

6 март 1932

Пред зазоряване в живота

В ЖИВОТА СИ ЧОВЕК трябва да бъде смел. Страхливият човек нищо не може да постигне в света. Човек, който се съмнява, не може да придобие това, което иска. Човек, който мрази, не може да постигне това, което иска. Човек, който мисли зло на другите, не може да постигне това, което иска. За да има полезни постижения, човек трябва да бъде умен и да има вяра в това, което иска да постигне. Ако любиш някого и имаш вяра в него, тази вяра ще ползва преди всичко теб.

И не трябва постоянно да държите само един образ в ума си, защото с това пакостите и на себе си, и на лицето, за което мислите.

С всички промени, които стават с нас, природата иска да ни застави да излезем от това пасивно положение, в което се намираме сега, и да влезем в друга фаза на своето развитие, защото там, където сме сега, е опасно да стоим повече.

Сега хората искат да живеят охолан живот – да ядат, да пият и да се излежават в леглото, вместо да станат рано, в четири часа сутринта, за да дишат чист въздух. По-нечист въздух от този в стаята след спането няма. Това е най-отровният въздух. Най-голямото богатство за живота, което човек търси, е скла-

дирано във въздуха. А ако не можем да го възприемем от въздуха, не можем да го възприемем и от храната.

Сега хората страдат, понеже имат много непостигнати желания – искат да бъдат богати, учени и т.н. Всичко това е хубаво и ще бъде постигнато. Това е само въпрос на време. Трябва да знаете времето на всяко нещо, защото постижението на всяка идея и желание си има точно определено време, когато те могат да се реализират. Ако го пропуснем, после много има да чакаме. Появяването на идеите в Природата е свързано с движението на космичните енергии и трябва да познаваме приливите и отливите на тези енергии и законите на тяхната проява, за да можем да възприемем идеите и мислите на Природата. И само така те ще могат да се реализират в живота ни и ще дадат плод, който ще ни ползва.

Понеже човек е една малка Вселена, има подобие между функционирането на енергиите на Вселената и това в човека. И един от методите да проучим законите за проявата на енергиите във Вселената, е да проучим човека и неговото устройство. Човек, така както е устроен сега, представлява сам за себе си една задача за разрешаване. Човешкият организъм, с всички негови елементи, трябва да се проучи всестранно; най-напред човек трябва да разбира своята глава.

Ако разгледаме човешкия мозък, ще видим, че от центъра излизат бели нишки към повърхността му. Тези бели нишки са нагънати и образуват бялата мозъчна маса, бялото мозъчно вещество, а това бяло вещество е покрито със сиво. По бялото вещество протичат енергиите, а в сивото вещество, което има зърнест строеж, се развива дейността на енергиите.

От дължината на нишките в мозъка зависи какви енергии ще възприеме човек от Природата. Тези бели нишки са като антени. В зависимост от дължината им се получават различни резултати. Човешката интелигентност може да се определи от количеството на белите нишки и на мозъчните зрънца, които служат за възприемане и образуване на човешката мисъл. Защото светлината и въобще енергиите идат за нас от един външен, друг свят. Трябва да разбирате законите, да знаете как да оперирате с късите и дългите вълни на енергиите. В мозъка има два вида нишки – едни къси, други дълги, и между тях има известно отношение. Възвишените мисли се възприемат чрез специфични нишки, които се образуват в предната част на главата. Хората, които имат такива нишки, са новите типове, които Природата подготвя. Те ще бъдат новата раса, която сега се създава. Тези хора са много справедливи и интелигентни.

В мозъка трябва да има правилно съотношение между дългите и късите нишки. И ако нишките в мозъка на един човек са все къси, той е обикновен човек. Човек е изпратен на Земята, за да приготви материала за създаването на тези нишки в мозъка си, за да може чрез тях да влезе във връзка с енергиите на Природата и да възприеме нейните мисли и идеи, които ще му разкрият пътя на знанието и светлината за осмислянето на живота му. Човек е изпратен на Земята да учи. А сега някои от хората искат да отидат на онзи свят, за да се учат там. Но в онзи свят имат крайно отвращение към невежеството. В онзи свят, при Бога, може да отидете само ако имате знание и обичате Бога. Може ли да влезете в дома на една девойка, която не обичате и

тя не ви обича? Не. Същият закон е в сила и на небето. Религията и науката са системи и методи за развиване на човешката душа и на човешкия мозък, който е обективен израз на душата. Религията е метод за облагородяване на човешките чувства; не се ли постига чрез нея тази цел, тогава това не е никаква религия. Науката е метод за развиване на човешкия ум, но не се ли развива чрез нея умът и не може ли да ни даде методи за сносен и разумен живот, това не е наука. Ученият човек има знание за законите и методите на Природата и разбира как да живее. Той може да определи силите, които действат зад формите. Той знае например какво е органическото значение на носа, знае какви функции изпълнява той в чувствено и умствено отношение.

В органическо отношение, носът служи за дишане и развиване на дихателната система. В чувствено отношение, той показва развитието на чувствата и ума: ако крилата на носа не са развити правилно, човекът има аномални чувства; ако носът няма нормална дължина, това показва, че този човек има осакатен ум. Ако ноздрите се разширяват нормално, това показва правилно развиване на гробовите. Ако крилата на ноздрите се развиват и оформят добре, това показва облагородяване на чувствата. Ако носът се удължава, това показва, че умът се развива. Дължината на носа трябва да се вземе в пропорция с тялото. Носът не трябва да бъде по-дълъг от 7 сантиметра, това вече е аномалност.

Също така и ухото не е само орган за слушане, но същевременно отразява в себе си и целокупния живот на човека. Когато ухото на един човек отгоре е широко,

той е добродетелен човек; когато стане материалист, ухото му става заострено отгоре, като на животните. Когато човек работи правилно в живота си и разбира законите на целокупния живот в Природата, ухото му отдолу се продължава, което е признак, че и неговият живот се удължава. А който няма отдолу достатъчно продължение на ухото си, това показва, че животът му е в опасност да се скъси; това показва, че в неговата фамилия ред поколения не са живели добре. Такъв човек при една малка криза на болест ще си замине. А човек с дълго ухо, могат да го мачкат болестите много пъти, но той пак ще остане жив, понеже ухото, носът, както и другите органи в тялото на човека са проводници на природните енергии. От тяхното правилно или неправилно възприемане зависи как ще се формира и мозъкът на човека. Колкото по-хармонични гънки има ухото на един човек, толкова по-добре е формиран неговият ум и толкова по-голяма е неговата интелигентност.

Главата показва капитала, който е даден на човека от Бога. Лицето показва капитала, който е в общение, или капитала, който е даден на човека от ангелите. А човешката ръка представя капитала, който човек е придобил чрез работа. По ръцете ние можем да узнаем с какви богатства разполага човек в даден момент. Много пъти нещастията в живота на хората произтичат само от това, че не знаят как да движат ръцете си, не знаят как да движат палеца си. Най-напред трябва да се научите да движите палците си, които представляват Божественото в човека. Да знаете как да движите палците си, значи да гадате ход на Божественото в себе си. Не движи ли човек правилно

палците си, той е в положение на животно. У животните няма палец. По три неща се отличава човек от животните – че има нос, брада и палец. При животните тези органи не са развити. Премахнете тези органи от човека и той ще стане животно.

Човешкият нос, както и всички други органи, не е резултат само на човешката дейност. Тези органи са създадени от дейността на милиони същества, които в миналото са работили. Също така милиони същества са работили, за да се образува вашата брада. Това е една велика истина в света, която можете да проверите. Брадата на човека е израз на Божията Любов. Човек, който няма правилно оформена брада, не може да изрази никога Божията Любов. Човек, който няма правилна брада, не може да има никаква Любов. Може да има някакви чувства, но това още не е любов. Когато човек инстинктивно си крие палците, това показва, че има вътрешен страх, няма самоувереност, няма определено убеждение в себе си. Човек не трябва да обвинява нито себе си, нито Природата за своите недъзи, а като ги констатира, да се заеме да ги поправи. Всеки човек е важен елемент в Природата. И не само хората. За Природата са важни и минералите, растенията и животните. Когато човек изпадне в отчаяние и каже: „От мен нищо няма да стане!“, с това той губи вяра в себе си и в Природата. Ние не можем да станем онова, за което не ни е предопредила Природата. Тя ни е изпратила тук да проучим нейните закони и като ги изучим хубаво, ще дойде да ни изпита, а като издържим изпита, ще минем в по-горен клас.

При завършване на всяка фаза от развитието си, преди да мине в нова, човек се подлага на изпит в живо-

та, за да види сам колко е способен и силен. По този начин той се укрепва и добива вяра в себе си, за да може да продължи пътя си към съвършенството, което е човешкият идеал.

Сегаашният живот е само едно условие за придобиване на вечния живот. Според мен страданието е най-великото явление в човешкия живот на Земята. Чрез страданието човек добива дълбочина. Скръбта и страданията ни засягат само за момент, но оставят трайни следи в живота ни. Резултатите от страданията са големи. Страданията пък са резултат от известни грешки, които сме допуснали в живота си в миналото.

И ако човек не иска да страда, тогава той не разбира живота. Ако човек не иска да страда, с това той причинява вреда и на себе си, и на приятелите си, и на човечеството. Чрез страданието се решават проблемите на живота; защото чрез тях ще дойде Любовта, с която животът на Земята се осмисля.

Най-напред чрез страданията ще се освободите от всички свои заблуждения. В началото вие си мислите, че всички хора ви обичат и уважават, а в страданието ще разберете, че никой не ви обича. Вие мислите сега, че всичко знаете, а в страданието ще познаете, че нищо още не знаете. Вие мислите, че всичко можете да направите със силата си, а в страданието ще разберете, че нищо не можете да направите. Вие мислите, че Бог ви обича, а в страданията ще се усъмните и в Бога и ще останете сами. Бог ще ви остави сами, за да види вашата сила.

Силата на човека се проверява, когато остане сам — без любовта на хората, без любовта на ангелите и без любовта на Бога. Привидно ще останете сами, за да ви

изпитат, дали ще изгубите вяра и упование в себе си. Това е достигане на гениалност. След като минете този момент на последно страдание, във вашия живот ще се яви едно зазоряване и едно ново слънце ще изгрее. Тогава ще кажете: „Всичко онова, което претърнях, не може да се сравни с това, което придобих.“ Това е силата, това е знанието на човека. Тогава ще видите светлите и радостни лица на напредналите ваши братя, които ви поздравяват и ви казват: „Ние се радваме, че имаме такъв брат, толкова смел, че понася страданията.“

Сега – желая всички да сте герои и да сте безстрашни, за да добиете свободата, която търсите.

1 май 1932

Път към щастието

ДНЕС ЖИВЕЕМ В ЕПОХА, когато се изисква знание, за да реализираме щастието и да създадем хармонични отношения между хората.

За да намери щастието, човек трябва да се освободи от всички ограничения. Докато има слабост към пари, слава, гордост, към жени и към удоволствията в живота, той не може да бъде щастлив. Защото тези неща могат да му бъдат отнети и той ще се почувства нещастен. Необходимо е човек да разбира законите, за да превърне енергиите на тези състояния и да ги използва за творческия процес на живота.

За да може да се развива правилно, човек трябва да разбира закона за превръщането на числата. Сега възприемат човека като едно цяло число и искат да бъде щастлив. Щастието – това е един непрекъснат процес, едно прогресивно число. И здравето, и силата и т.н. – това са ред числа, ред непрекъснати и прогресивни процеси. Като говоря за числата, за мен те са живи и може да се превръщат, т.е. може да става смяна или трансформация на процесите. Но трябва да се разбират законите на това превръщане.

Щом едно число се превърне, то изгубва своите първоначални свойства и добива нови. По същия начин става превръщане и на състоянията у човека. За да бъде чо-

век щастлив, трябва да разбира законите за превръщане на енергиите, които обуславят неговите състояния. Смяната на състоянията у човека е аналогична с промените на времето във външната природа, тя има същия смисъл и значение и се извършва по същите закони. Сега хората искат един свят без превръщане, без страдания, следователно и без радости, и без живот. Тогава те няма да имат и никакви придобивки, а животът се осмисля от придобивката. За да има придобивка, необходим е един непрестанен процес, в който да стават смени и трансформации, които определят радостите и скърбите, раждането и смъртта и т.н.

Когато човек не разбира законите на своето битие и процесите в себе си, той не може да даде правилна насока на стремежите си, не може да подбере подходящи методи за тяхното реализиране и с това си създава нещастия.

Човек сам по себе си е един прогресивен, незавършен процес, следователно нещо му липсва. Тази именно липса ни дава стремеж за реализиране на това нещо, и в този вечен и непрекъснат стремеж е щастието на човека. То е вечен стремеж към реализирането на това, което ни липсва. А възможностите на вечността са безкрайни. Липсата е стимул за движение напред, стимул за прогрес.

Щастието на човека е в неговата разумно проявена воля – за да реализира човек щастието, трябва да действа разумно по законите на живота. Щастието – това е превръщането на силите в себе си. А превръщането става с помощта на волята. Човек не може да бъде щастлив, докато не превърне своето нещастие в горивен материал за щастието. Човек не може да има

любов, докато не превърне омразата в горивен материал. За да реализира щастието, човек трябва да използва всички негативни състояния като горивен материал в лабораторията на живота. За да може да стане това, той трябва да знае как да съпостави своя ум – спрямо своето сърце и своите чувства – спрямо своя ум. Само така ще има правилни отношения с външния обективен свят и със силите, които действат в него и ще може да реализира щастието.

Сега, когато става въпрос за щастие, всеки подразбира своето щастие, като игнорира щастието на другите. Щастието е Божествен закон и трябва да бъде за всички. Сега хората, като се стремят към щастие, си мислят, че само те са факторите за това и че са независими от обкръжаващата ги природа. Точно в това е заблуджението и нещастие на съвременния човек. Има същества както над, така и под човека и всяко от тях търси своето щастие. Човекът прави нещастни по-нисшите от него същества, като ги преследва и им отнема правото на живот, но и той е подчинен на същия закон. Той не е независим, както си мисли. Съществуването на смъртта ни показва това. В повечето случаи, човешката смърт е причинена от някое по-силно, но враждебно същество, с някаква цел и интерес. При това положение човек не може да бъде щастлив. Той трябва да бъде извън всяка опасност, а това ще постигне, когато усвои закона на безсмъртния живот. Затова е необходимо усилие на волята, тя трябва да стане господар на всички сили и елементи в целия организъм и да се слее в едно с космичната воля.

Тъй че щастието се придобива с усилието на човека, на човешката воля. Щастлив човек може да бъде само

онзи, който е свободен от всички свои желания или който е господар на всички свои желания. Външните условия, смъртта и раждането, болестите и т.н. не трябва да имат власт над него. Щастието е извън зло-то, омразата, сиромашията и т.н., но щастието не е и в доброто, защото доброто е само едно условие за щастието. Когато дойде щастието, то ще впрегне всички положителни и отрицателни сили и състояния на човека, ще ги подреди в стройна система и ще ги примири. Човек ще бъде щастлив, когато примири и хармонизира всички сили на своето битие. Щастливият човек не може да има неприятели в природата; всички същества ще бъдат негови приятели, понеже той дава от своето щастие на всички.

Истинският живот е само там, където няма смърт — там е истинското щастие. Щастливият човек има идея в себе си, а дребнавият човек мрази, завижда и т.н. Дребнавият човек не може да бъде щастлив. И човек с отрицателни черти не може да бъде щастлив. За да бъде щастлив, човек трябва да положи живота си върху добродетелта, добродетелта да бъде един непрестанен процес в него.

Не можеш да бъдеш щастлив, докато не обичаш някого, без той да знае, че ти го обичаш. Само така човек може да бъде щастлив. Знае ли другият, че го обичаш, ти не можеш да бъдеш щастлив. Аз не искам да вярвате в това, но направете опит. Когато можеш да обичаш някого, без той да знае, тогава ти ще обичаш всички. Ако нямаш един, когото да обичаш, без той да знае, ти не можеш и другите да обичаш. Трябва да има един човек, към когото да изливаш чувствата си, както една струя, един извор излива водата си и напоява цяла

местност. Така изворът излива водата си заради някого и напоява цялата област. И вие, като обичате някого и изливате обичта си към него, тя ще протече като жива вода и ще се ползват всички около вас. Не казвайте името на този, заради когото правите нещата. Мнозина казват: „Това и това го правя за Бога“ – с това пакостят на себе си.

Като зная, че някой ме обича, аз съм нещастен. Нещастие то ми произтича от факта, че знам, че някой ме обича. Защото този, който ме обича, чака нещо от мен и редно е да очаква. Но ако не мога да направя това, което очаква, аз страдам. Този, който ме обикне, ще иска да направи нещо за мен, а ако аз не мога да направя нещо за него, чувствам се притеснен и нещастен. Когато двама души се обичат и знаят това, трябва взаимно да направят нещо един за друг, за да бъдат свободни вътре в себе си и да отстранят нещастие то от пътя си.

Този, който ви обича, отвсякъде излива богатствата си, но вие не го знаете. Този, който ви обича, ви извисява. Окултната наука поддържа теорията, че този, който ви обича, не е тук, на Земята. Ако е на Земята, и двамата бихте живели в едно тяло. Обикновено единият е горе, другият долу. И не му знаете името. Само когато станете много тъжни и се намирате в големи противоречия, той ще дойде да ви утеша и пак ще си замине. Това е за онези, които искат да бъдат щастливи. А онези, които искат да бъдат нещастни, нека изкажат на този, когото обичат, своята обич. И едното е хубаво, и другото е хубаво. Този, който те обича и ти каже – и той е нещастен, и ти си нещастен; но има трети, който е щастлив. Щом си нещастен, ще си ка-

жеш: „Аз съм един от двамата нещастни, които подгържат щастието на трети.“ Този, на когото вие подгържате щастието, без да го знаете, един ден ще слезе при вас и ще ви повдигне.

Трябва да обичате Бога, Когото не познавате, но Той ще внесе щастието в света. Ако искате да го снемете на Земята и да го поставите във форма, не само че няма да бъдете щастливи, но ще бъдете нещастни.

Когато обичате някого, вие живеете със свещен трепет по него; като чуете само нещо за него или го видите, веднага нещо във вас трепва. Това е свещеният трепет на любовта. Всеки от вас е преживявал този свещен трепет. Този свещен трепет не е лош, у когото и да се появи. Само така човек може да има постижения. Това е единственото нещо, което може да направи човека щастлив. За да бъде щастлив, човек трябва да обича. Обичта е едно условие, за да се реализира щастливият живот на Земята. Трябва тук, на Земята, да реализираме един хармоничен живот, за да се създаде общество от трезви хора, за да ни е приятно да живеем. И като срещнете един човек, да знаете, че има някого, когото той обича. Всеки един от вас има възможност да бъде щастлив. Щастливият човек е господар и на смъртта.

Всички вие, които искате да бъдете щастливи, трябва да изучавате законите на щастието. Щастието не е цел, към която да се стремим, както твърдят някои и както проповядва теософът Кришнамурти, но то е вечен процес на творчество и освобождаване. Щастието трябва първо да освободи човека. Животът трябва да освободи човека. Животът сам по себе си трябва да се освободи. Бог, Който е създал света, е

великото щастие, Той иде да освободи света и като го освободи, всички ще знаят, че светът е освободен и които познаят неговите закони, ще бъдат щастливи. Законите на щастието са в самото битие на Бога, на Живота.

25 септември 1932